

Arrest

nr. 69 039 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 augustus 2011 met referentnummer x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN DE POEL loco advocaat E. VAN DIJK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit Bangladesh, meer bepaald uit Dhaka. U woonde in Sutrapur te Dhaka samen met uw twee broers en uw moeder. U was sinds 2008 lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party). Op 5 oktober 2009 waren u en uw oudere broer H.N.(...) (O.V. X) aanwezig op een meeting van BNP in de buurt van uw woonplaats. Op een bepaald ogenblik werd de meeting verstoord door leden van de Awami League. Er werd geschoten en er was een explosie. U en uw broer liepen

naar huis. Diezelfde nacht kwam de politie langs jullie huis. De politie was op zoek naar u en uw broer en er zou een valse zaak opgestart zijn tegen jullie in verband met twee doden op die meeting. Terwijl de politie praatte met uw oudste broer en uw moeder glipten u en uw broer weg uit het huis en trokken naar het huis van een vriend. De volgende ochtend trokken jullie met de bus naar jullie oom. Daar doken jullie onder tot jullie vertrek uit Bangladesh. Ondertussen liepen er meerdere valse zaken (moord, wapenbezit, uitbuiting) tegen u en uw broer. Op 20 november 2009 reden jullie naar de luchthaven van Dhaka en jullie namen van daaruit een vlucht naar Moskou via Doha. U verbleef 10 tot 12 dagen in Moskou. Daarna trok u met de trein naar Oekraïne. Daar verbleef u 5 of 6 dagen. Vanuit Oekraïne trok u naar Roemenië met een kleine bus. Na één nacht trok u met een grote truck naar België. Op 27 april 2010 kwam u aan in België en u en uw broer vroegen asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een brief van de BNP en een enveloppe.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van problemen met de Awami League. Ten gevolge van die problemen loopt er in Bangladesh een valse zaak tegen u. Het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw relaas. U hebt weinig kennis over de zaak die volgens uw verklaring tegen u loopt in Bangladesh. U hebt weinig kennis over de moordzaak die, volgens uw verklaring, tegen u en uw broer loopt in Bangladesh. U verklaart zelf dat uw oudere broer in Bangladesh geen details gaf over de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet in welk stadium de rechtszaak zich op dit moment bevindt. U weet niet wie de andere verdachten zijn in die zaak. U weet hoe vaak de rechtbank al samen kwam voor uw zaak en u weet niet wanneer de zaak voor het laatst voor de rechtbank verscheen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet informeert naar de details van uw zaak antwoordt u dat uw broer daar geen tijd voorheeft en dat uw moeder ziek is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze uitleg gaat niet op. Uw broer had immers wel tijd om documenten (proberen) te verzamelen over de rechtszaak. Uw broer hier in België verklaart trouwens dat jullie oudere broer wel op de hoogte is van details maar dat hij deze details gewoon niet meegedeeld heeft (O.V. 6.619.191). Het is bevreemdend dat u geen interesse toont in de details over een moordzaak die tegen u loopt. Bovendien legt u geen enkel document voor dat bewijst dat er een zaak loopt tegen u en uw broer.

U maakt uw politiek profiel waarop u zich baseert niet hard. U hebt algemene kennis over BNP (Bangladesh Nationalist Party) en u kent het politieke landschap in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-5). Toch is het bevreemdend dat u als lid van de partij moeite hebt met de correcte naam van de partij. Wanneer u gevraagd wordt waar BNP voor staat antwoordt u Bangladesh Nationals Party (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is niet correct, het is Nationalist Party en niet Nationals Party. Het is ook bevreemdend dat iemand die al enkele jaren lid is van de BNP en deelgenomen heeft aan de campagne voor de verkiezingen van 2008, geen concreet programmapunt kan geven van de partij. U wordt gevraagd één concreet programmapunt te geven, maar u komt niet verder dan het oplossen van het elektriciteits- en gasprobleem (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer gevraagd wordt wat de oplossing was van de BNP voor deze problemen antwoordt u dat enkele de leiders van de partij dit soort informatie kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Van iemand die meegewerkt heeft aan een campagne, en bovendien verantwoordelijk was voor publiciteit, kunnen meer concrete voorbeelden verwacht worden. U kan geen anekdote vertellen over iets wat u gedaan hebt in de aanloop van de verkiezingen van 2008. U zegt dat u dat door uw problemen niet meer kunt herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Als bewijs van uw lidmaatschap van de BNP legt u een brief voor. Deze brief heeft een gesolliciteerd karakter en uw naam staat in deze brief (Hossian in plaats van Hossain) verkeerd gespeld (groene map, punt 1). Gezien uw zwakke verklaringen kan aan dit document weinig waarde worden gehecht.

Het verhaal waarop u uw vrees baseert bevat enkele tegenstrijdigheden met het verhaal van uw broer, die volgens jullie verklaringen hetzelfde meemaakte als u. Volgens de verklaring van uw broer stond u samen met uw broer binnen te praten wanneer er buiten een discussie ontstond met de leden van Awami League en u schoten hoorde. Uw broer hoorde het voorval enkel, hij heeft het voorval niet gezien. Pas dan ging hij naar buiten. Daarom kon hij niet zien hoeveel mensen er van Awami waren (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). Volgens u kwamen de leden van Awami binnen en u kon zien wat er allemaal gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien verklaart u later dat u op dat moment niet wist waar uw broer was (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw broer verklaart dat op het moment dat de leden van Awami League aankwamen de meeting nog niet begonnen was. De mensen

waren op dat moment nog aan het binnenkomen (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart dat de meeting al begonnen was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Over de periode in het huis van uw oom vertelt uw broer dat u en uw broer slechts één keer buiten kwamen, om foto's te laten nemen (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart hierover dat jullie geen enkele keer buiten kwamen, enkel om naar de luchthaven te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Volgens uw broer zaten jullie slechts met drie in de auto naar de luchthaven: uzelf, uw broer en uw oom (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart dat jullie met vier in de auto zaten: u, uw twee boers en uw oom (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gezien deze tegenstrijdigheden kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring.

Bovendien verklaart u dat u Bangladesh verliet met een eigen paspoort, met uw eigen foto en uw eigen gegevens erin (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U toonde uw paspoort aan de migratiecontrole en u ondervond geen enkele probleem (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit wijst erop dat u enerzijds geen vrees kende om uw eigen identiteit te tonen aan de autoriteiten en anderzijds dat de autoriteiten u niet op actieve wijze zoeken indien u met uw eigen papieren voorbij de migratiecontrole geraakte. Ondanks dat u reisde met uw eigen paspoort legt u dit paspoort niet voor. U zegt dat de mensensmokkelaar het paspoort inhield na uw aankomst in Rusland (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is weinig geloofwaardig dat u uw eigen paspoort zou moeten afstaan aan de smokkelaar. Zeker gezien de mensensmokkelaar niet met jullie meereisde op het vliegtuig (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit doet vermoeden dat u informatie over uw identiteit of uw reisroute wilt achter houden. U legt geen enkel identiteitsdocument voor. U verklaart nochtans dat u een identiteitskaart had in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Bovendien kon uw ouder broer, die wel andere documenten opstuurde, gemakkelijk uw geboorteakte opvragen in Bangladesh. Het vermoeden dat u iets verzwijgt over uw reisroute wordt gesterkt door uw beschrijving van de reisroute (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). U verklaart dat u op 20 november 2009 vertrok in Dhaka en naar Rusland vloog via een korte transit in Doha. U verbleef tien tot twaalf dagen in Moskou en reisde dan met de trein naar Oekraïne. In Oekraïne verbleef u vijf tot zes dagen. Van daaruit reisde u naar Roemenië en in Roemenië verbleef u één nacht alvorens naar België te komen. U kwam aan in België op 27 april 2010. Tussen 20 november 2009 en 27 april 2010 zitten ongeveer vijf maanden. De optelsom van uw reisweg, gezien de verplaatsingen nooit langer duurden dan een dag, komt uit op minder dan één maand. De beschrijving van uw reisroute klopt niet. Uw verklaring hiervoor is dat u in Oekraïne in een donkere kamer verbleef en dat u niet wist wanneer het dag of nacht was. Het is weinig waarschijnlijk dat u het verschil tussen zeven of acht dagen en vier maanden niet kan maken alleen omdat u in een donkere kamer verbleef.

Bijgevolg hebt u het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Ten slotte verwijst het CGVS naar de asielaanvraag van uw broer waarin eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aan, alsook de schending van het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 27 juni 2011 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven

omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bangla machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft beslist dat in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade bestaat. De commissaris-generaal maakt een kennelijke beoordelingsfout waardoor de motivering verkeerd is.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht er dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samen lezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de Commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verzoeker stelt dat hij tot de "Bangladesh Nationalist Party" (BNP) behoort en dat hij daardoor in zijn land van herkomst vervolgd wordt voor feiten die hij nooit gepleegd heeft. Verzoeker stelt dat hij makkelijk te viseren is omdat hij bekend staat als lid van de BNP. Volgens verzoeker blijkt uit het gerechtelijk dossier en arrestatiebevel dat hij bij zijn verzoekschrift voegt duidelijk dat het om een politiek getinte zaak gaat (stuk 2).

Verzoeker stelt verder dat het via een Belgische kennis uit een hogere familie uit Bangladesh hem gelukt is een advocaat in Bangladesh te contacteren. Deze advocaat heeft verzoeker een kopie van het gerechtelijk dossier bezorgd. Hierin (stukken 2 en 3) wordt bevestigd dat verzoeker gezocht wordt voor

verschillende feiten. Verzoeker gaat verder dat deze stukken duidelijk pas bekomen zijn op 21 juli 2011, hij ontving ze zelf dus ook pas per post eind juli 2011.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst naar de "*subject related briefing*" die door verweerder bij de nota is gevoegd. In dit document is terug te vinden het in Bangladesh zeer makkelijk is om valse documenten te bekomen. De authenticiteit van de gerechtelijke stukken kan dus betwist worden. Daarenboven zijn er een hele reeks fouten terug te vinden in deze stukken die de echtheid van deze documenten die officieel zouden zijn niet aannemelijk maken. Zo staat er bijvoorbeeld boven aan de officiële documenten het nummer vermeld met "*From No...*" in plaats van "*Form No...*" verder vermeld het document "*Tipe of slogans*" in plaats van "*Type of slogans*". Er wordt ook melding gemaakt van vervolging op grond van artikel 309 van de "Penal Code". Dit artikel doelt op zelfdoding, en zou in dit officieel rapport dus niet vermeld hoeven te zijn. Verzoeker en zijn broer worden in deze rapporten ook aangeduid als "*leader op BNP Sutrapur Thana Unit*", terwijl ze dit niet zijn. Bovenstaande vaststellingen en de andere fouten die terug zijn te vinden, ondermijnen de bewijswaarde van deze gerechtelijke stukken.

Verzoeker vindt het ongehoord en onterecht dat hem verweten wordt geen interesse te tonen voor de vervolgingen die tegen hem lopen in Bangladesh. Hij stelt dat Bangladesh een heel corrupt land is en dat enkel wie hogere connecties en geld heeft informatie kan bekomen over lopende strafzaken. Via deze kennis in België is het hem dus uiteindelijk gelukt om info te krijgen. Verzoeker meent dat door het voorleggen van deze nieuwe documenten hij thans wel toont dat hij interesse heeft voor zijn zaak.

Verzoeker stelt dat je omwille van corruptie alleen via relaties de gerechtelijke stukken van een proces kunt bekomen. Hij maakt niet aannemelijk dat dit niet gewoon via de diensten van een advocaat mogelijk is. Het betreft een bewering die niet bewezen wordt.

Het is voor een asielzoeker normaal dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. Verzoeker slaagt bij het Commissariaat-generaal er niet in om details te geven in verband met het verloop van de zaak, hieruit blijkt een gebrek aan interesse en dit maakt het niet aannemelijk dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker.

De Raad merkt ook nog op dat het weinig aannemelijk is dat in een officieel document letterlijk vermeld zou staan dat de zaak politiek is, zoals op p. 2 van de "Order sheet" vermeld is (stuk 2).

De brief van een advocaat uit het land van herkomst kan een bijkomend bewijs zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijk document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Deze brief geschreven op vraag van verzoeker heeft geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Verzoeker vindt dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal duidelijk maakt dat hij een grondige kennis heeft van het politieke landschap van Bangladesh. Hij vindt het dan ook schandelijk dat verzoeker hem afrekent op zijn slechte kennis van het Engels. Het gehoor werd afgelegd in Bangla met een tolk, maar er wordt hem niet gevraagd naar de naam van de BNP in Bangla. Het feit dat verzoeker een spreekfout maakt in een taal die hem niet eigen is kan en mag thans niet tegen verzoeker gebruikt worden. Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een attest neer van de "General Secretary" van de BNP, waarin bevestigd wordt dat verzoeker onterecht wordt beschuldigd van feiten tegen de "Awami League". Weliswaar kan de fout met betrekking tot de Engelse naam van de BNP als een betwistbaar motief beschouwd worden. De bestreden beslissing stelt echter: "*Het is ook bevreemdend dat iemand die al enkele jaren lid is van de BNP en deelgenomen heeft aan de campagne voor de verkiezingen van 2008, geen concreet programmapunt kan geven van de partij. U wordt gevraagd één concreet programmapunt te geven, maar u komt niet verder dan het oplossen van het elektriciteits- en gasprobleem (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer gevraagd wordt wat de oplossing was van de BNP voor deze problemen antwoordt u dat enkele de leiders van de partij dit soort informatie kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Van iemand die meegewerkt heeft aan een campagne, en bovendien verantwoordelijk was voor publiciteit, kunnen meer concrete voorbeelden verwacht worden. U kan geen anekdote vertellen over iets wat u gedaan hebt in de aanloop van de verkiezingen van 2008. U zegt dat u dat door uw problemen niet meer kunt herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).*"

De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoeker stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden, maar dat verzoeker in deze niet overtuigt.

In verband met bovenvermelde brief meent de Raad dat deze een gesolliciteerd karakter heeft. Getuigschriften van een politieke beweging kunnen een bijkomend bewijs zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Verder is het zo dat deze brief vol staat met spellingsfouten. Zo staat er in de brief bijvoorbeeld: “*Awami Ligue*” in plaats van “*Awami League*”, “*falls Case*” in plaats van “*false cases*” en meerdere andere fouten.

Verzoeker minimaliseert verder de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal heeft vastgesteld tussen zijn verklaringen en die van zijn broer. Hij geeft een interpretatie van hun beide verklaringen zodat ze wel overeen zouden stemmen. Volgens verzoeker struikelt de commissaris-generaal over de kleinste details die mogelijk psychologisch te verklaren zijn.

De bestreden beslissing stelt: “(...)Het verhaal waarop u uw vrees baseert bevat enkele tegenstrijdigheden met het verhaal van uw broer, die volgens jullie verklaringen hetzelfde meemaakte als u. Volgens de verklaring van uw broer stond u samen met uw broer binnen te praten wanneer er buiten een discussie ontstond met de leden van Awami League en u schoten hoorde. Uw broer hoorde het voorval enkel, hij heeft het voorval niet gezien. Pas dan ging hij naar buiten. Daarom kon hij niet zien hoeveel mensen er van Awami waren (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). Volgens u kwamen de leden van Awami binnen en u kon zien wat er allemaal gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien verklaart u later dat u op dat moment niet wist waar uw broer was (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw broer verklaart dat op het moment dat de leden van Awami League aankwamen de meeting nog niet begonnen was. De mensen waren op dat moment nog aan het binnenkomen (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart dat de meeting al begonnen was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Over de periode in het huis van uw oom vertelt uw broer dat u en uw broer slechts één keer buiten kwamen, om foto’s te laten nemen (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart hierover dat jullie geen enkele keer buiten kwamen, enkel om naar de luchthaven te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Volgens uw broer zaten jullie slechts met drie in de auto naar de luchthaven: uzelf, uw broer en uw oom (zie gehoorverslag CGVS broer O.V. 6.619.191). U verklaart dat jullie met vier in de auto zaten: u, uw twee boers en uw oom (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gezien deze tegenstrijdigheden kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring.(...)”. De Raad meent dat deze tegenstrijdigheden duidelijk zijn. In zijn verzoekschrift poogt verzoeker om deze tegenstrijdigheden toch nog met elkaar overeen te laten komen en in te passen in het relaas, maar hij slaagt hier niet in.

Verzoeker stelt dat de tegenstrijdigheden een psychologische verklaring zouden hebben. Het asielrelaas maakt gebruik van het autobiografisch geheugen van de betrokkene, meer bepaald de herinnering van gebeurtenissen uit de eigen persoonlijke geschiedenis. Met betrekking tot normale gebeurtenissen is het relatief gemakkelijk een coherent en gestructureerd relaas te geven van wat meegemaakt werd in het verleden. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt echter dat dit niet altijd het geval is voor traumatische ervaringen, namelijk ervaringen die een bedreiging betekenen van het eigen leven of fysieke integriteit of deze van een naaste persoon. De aard van herinnering van dergelijke traumatische ervaringen verschilt van die van gewone ervaringen. Dit onderscheid is betekenisvol voor de beoordeling van het gebrek aan coherentie van asielrelazen. Uit het onderzoek blijkt niet dat dergelijke ervaringen in het geheugen gegrift zouden zijn en aldus zeker in detail herinnerd kunnen worden. Er wordt in de wetenschappelijke literatuur een onderscheid gemaakt tussen centrale details die betrekking hebben op kernelementen van het relaas en perifere details. Bij herhaalde interviews zullen perifere details meer verschillen dan details met betrekking tot kernelementen. Voor veel van de geïnterviewde uit het onderzoek was de datum en de dag van de week geen centraal detail, maar in bepaalde asielrelazen was dit wel het geval. Hoe langer de tijd tussen twee interviews en hoe meer de betrokken het voorwerp waren van een PTSS (Post Traumatisch Stress Syndroom) hoe meer details in de interviews verschilden (J. Herlihy, Evidentiary assessment and psychological difficulties, in Proof, Evidentiary Assessment and Credibility, in Asylum Procedures, Ed. G. Noll, 2005, The Raoul Wallenberg Institute Human Rights Library, 16, p. 123 - 137).

In casu meent de Raad dat de verklaringen van verzoeker en zijn broer niet eensluidend en coherent zijn en dat de aangehaalde psychologische verklaring niet voldoende is in dit verband. Verzoekers verklaringen voor de aangehaalde tegenstrijdigheden overtuigen niet.

Daarenboven moet de motivering als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Verzoeker stelt dat aan zijn broer nooit expliciet gevraagd is wie er allemaal in de auto zat, en daarom heeft deze niet vermeld dat hun oudste broer ook mee in de auto zat. Het betreft inderdaad een betwistbaar, maar overtuigend motief.

Ook met betrekking tot de reisroute poogt verzoeker nu om de onregelmatigheden te minimaliseren en er een logische verklaring aan te geven. Verzoeker brengt echter geen concrete argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

De bestreden beslissing stelt: "(...)Het vermoeden dat u iets verzwijgt over uw reisroute wordt gesterkt door uw beschrijving van de reisroute (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). U verklaart dat u op 20 november 2009 vertrok in Dhaka en naar Rusland vloog via een korte transit in Doha. U verbleef tien tot twaalf dagen in Moskou en reisde dan met de trein naar Oekraïne. In Oekraïne verbleef u vijf tot zes dagen. Van daaruit reisde u naar Roemenië en in Roemenië verbleef u één nacht alvorens naar België te komen. U kwam aan in België op 27 april 2010. Tussen 20 november 2009 en 27 april 2010 zitten ongeveer vijf maanden. De optelsom van uw reisweg, gezien de verplaatsingen nooit langer duurden dan een dag, komt uit op minder dan één maand. De beschrijving van uw reisroute klopt niet. Uw verklaring hiervoor is dat u in Oekraïne in een donkere kamer verbleef en dat u niet wist wanneer het dag of nacht was. Het is weinig waarschijnlijk dat u het verschil tussen zeven of acht dagen en vier maanden niet kan maken alleen omdat u in een donkere kamer verbleef.(...)". Verzoekers verklaring dat hij zeer vaag bleef over hoe lang hij exact verbleef bij de grens tussen Oekraïne en Roemenië omdat hij vreesde voor repercussies vanwege de smokkelaars die deze plek als transit gebruiken overtuigt allerminst.

Het neerleggen van een geboorteakte verandert in se niets aan deze appreciatie. Ook het reisadvies van de Belgische diplomatieke diensten waar verzoeker naar verwijst volstaat niet om de beoordeling van de Raad te veranderen. Het gaat hier namelijk om advies aan Belgen die in Bangladesh op reis willen gaan, en niet aan mensen die van daar afkomstig zijn.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag niet aannemelijk gemaakt en evenmin aannemelijk gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS